

Tilslutning til de fleste af de af Ministeren foreslaaede Ændringer; nogle af dem er der fremsat nogen Betænkelighed ved, men det er dog vel nok noget, man vil være i Stand til at komme til Enighed om. En Del af disse Ændringer berører Nævningeinstitutionen, og jeg hilser det med Glæde, at man kan faa denne Institution ordnet saaledes, at den kommer til at virke sikkert i alle Forhold, og det er jo især det, disse Ændringer tage Sigte paa. Den ærede foregaaende Taler nævnede, at man muligvis kunde undgaa enkelte af dem, men alt, hvad der er i Stand til at yde Sikkerhed fra den Side, synes jeg, man nok kan være enig om at gaa med til. En anden Ændring, som jeg sætter megen Pris paa, er den, at „Mænd“ ændres til „Personer“ for at tilkendegive, at Kvinder, som have været Sagførere, ogsaa kunne faa Valgret og Valgbarhed til Sagførerraadet; det er i Overensstemmelse med den Lovgivning, vi i de senere Aaringer have beskæftiget os med; om Kvinders Retsstilling og Kvinders Valgret.

Det sidste, det ærede kongevalgte Medlem beskæftigede sig med, var Auktionerne. Jeg er glad ved, at dette Spørgsmaal er blevet draget frem, thi vi ere jo enige om, at Retsplejen vil komme til at koste mange Penge, og det vilde derfor neppe være rigtigt at give Afkald paa de Indtægter, der flyde af frivillige Auktioner. Det er Omkostningerne, der have været medvirkende til, at man ikke er gaaet videre med Rettens Pleje, men er stoppet op ved det Resultat, man er kommen til; det, der afskrækkede os fra at gaa videre, var, at det vilde koste alt for meget, og man kan vel sige, at Bekostningen vil blive stor nok endda. Men det er noget, Samfundet maa finde sig i, naar vi derved faa en bedre Retspleje, og jeg er overbevist om — det er jo heller ikke bestridt —, at det er et betydeligt Fremskridt, her er sket, og saa maa Samfundet ogsaa finde sig i at yde de Omkostninger, der kræves. Der holdes mange frivillige Auktioner; som Landmand tænker jeg nærmest paa de frivillige Auktioner, der holdes over Kreaturer og Landbrugsprodukter, og disse Auktioner have i den sidste halve Snes Aar antaget et vældigt Omfang. Det, der lokker paa disse frivillige Auktioner og paa Auktioner

i det hele taget, er, at Pengene ikke skulle falde ved Hammerslaget, men at der er Henstand; det lokker mange og især da dem, der ikke have mange Penge. Naar de skulle have et Kreatur, er det nemt at gaa hen til en saadan frivillig Auktion og faa det der, og de vente saa at blive i Stand til at tilvejebringe Pengene, inden Fristen for Indbetaling er udløben. Tidt sker det, men det hænder ogsaa undertiden, at det ikke sker, og da bliver det dem mange Gange en meget dyr Historie. Nu havde jeg troet, at Auktionsvilkaarene var ensartede for alle Jurisdiktioner, men jeg har gjort den Opdagelse, at der er en ikke ringe Bevægelsesfrihed paa dette Omraade. For blot at nævne en enkelt Ting bliver der af de Penge, der ikke ere betalte til Forfaldstiden, paa sine Steder krævet 4 pCt., andre Steder 6 pCt., og det er jo en ikke ringe Bevægelsesfrihed. Dette har mulig været Aarsagen til, at andre Forretningsmænd have tænkt videre over den Sag, og har været medvirkende til, at de ere gaaede endnu et Skridt videre og ere gaaede over til Bortsalg af Masser af Kreaturer paa en Gang under Betegnelsen „auktionslignende Salg“. Det er vanskeligt at se, at det har noget med Auktioner at gøre, men de paa-staa i alt Fald, at Salget sker paa lignende Betingelser som ved Auktioner. Der bliver oprettet Kontrakt, og denne Kontrakt, som Sælgeren byder Køberen at underskrive, indeholder mange Gange meget haarde Vilkaar, blandt andet skal han svare 6 pCt. af Beløbet til Inkassator. Bestemmelsen lyder ganske vist „indtil $\frac{1}{2}$ Aar eller 6 Maaneder“, men den vedkommende Sælger er i Stand til at gribe ind før den Tid, og det kan være Køberen til megen Ulejlighed. Alt dette har taget store Dimensioner, hvad man kan se af, at den vedkommende har overdraget disse Kontrakter til en Sagfører, der har betalt dem med saadant noget som 80,000 Kr. I det hele taget tror jeg, at det vilde være rigtigt, om den højtærede Minister vilde have sin Opmærksomhed henvendt paa disse frivillige Auktioner og paa Auktionsvæsenet i det hele taget, saa at man kunde komme ind under ensartede Former og disse Auktioner ikke blev benyttede til paa en Maade at drage Penge ud af Lommen paa Folk til Fordel for